

TAFELVERHALEN (3)

TEST: Maakt de plaats waar je staat een verschil? De manier waarop we zitten? De tafel al of niet dekken, maakt dat een verschil voor de manier waarop we het leven vieren?

NEE en JA

Deze derde viering in de cyclus tafilverhalen

> de honger in alle betekenissen

> de fragiliteit van het brood breken

> gaat over het al of niet belangrijk zijn van de ruimte die we creëren rondom het samenzijn van mensen...

Toeval wil dat Ann en Peter feest vieren omdat ze 25 jaar getrouwd zijn, dat de lezing in hun viering ook het verhaal van Abraham was en dus de vraagstelling van vandaag nog iets preciezer zou kunnen:

‘ Leert het verhaal van Abraham ons iets over de inrichting van kerke, over feestzalen en het belang van tafelschikking en ‘en passant’ ook nog iets over de betekenis van het huwelijk ?

Ben de laatste jaren veel met gebouwen en ‘sacrale’ ruimtes bezig geweest en wil van daaruit 3 inzichten met jullie delen:

1. God trekt zich niets aan van sacrale ruimtes ! Hij is oud en wijs genoeg om zelf de mens te vinden: bij de eik van Mamre, bij een struik die in vuur en vlam staat, op een berg, bij een bron en hier bij de ingang van de tent waar Abraham op het heetst van de dag dan nog op uitkijk zit of hij niemand kan uitnodigen als gast in zijn tent

> Rabbi van Kotzk: ‘Waar woont God vraagt hij aan zijn gasten ? Die zijn verrast en zeggen: De hele wereld is toch vol van zijn luister. Maar de rabbi antwoordt zelf op zijn vraag. God woont daar waar men hem binnenlaat !

2. Wie feest zegt, zegt gasten, **wie gasten zegt, zegt gastvrijheid** en als je aan mensen vraagt naar een verhaal uit de bijbel over gastvrijheid, komt Abraham met zijn vreemdelingen op de proppen.

Gastvrij zijn is mensen van eten en drinken voorzien, maar het verhaal is net zoals alle verhalen gelaagd. Abraham is gastvrij omdat hij

- a. eten en drinken geeft
- b. de vreemdeling die hij niet kent onthaalt
- c. dus open staat voor wat vreemd en anders is

Feest vieren, samen zijn en maaltijd houden is gastvrij als we weigeren om te oordelen !

Mag een boerkini wel of niet op het strand ?

Wie gastvrij is laat zich niet vangen in een ja of nee, maar zoekt een gastvrij antwoord.

Geert De Kockere schrijft als dichter:

*Ach laat ze zwemmen
zoals ze dat zelf graag willen
In hun badpak
in hun kostuum
in hun boerkini,
in hun blootje desnoods.*

*Maar ik wil wel hun gezicht zien.
Ik wil in de ogen van een mens kunnen peilen
naar wat hem in de diepte bezielt.*

Geert De Kockere

Gastvrij -zijn is een manier van in het leven staan...

3. En toch hebben we **nu en dan behoefte om tijd af te bakenen en ruimte te maken** zoals we nu doen. Gebalde tijd en open ruimte.

Zones van zin noemt Sylvain De Bleekere die.

De afgelopen jaren hebben we met heel wat mensen zitten zoeken of we een definitie zouden kunnen vinden om dat soort zones te omschrijven. Zou handig kunnen zijn bij het inrichten van kerken en kapellen. Maar elke keer dat je zoiets in een helder document wil vastleggen, blijkt dat onmogelijk. Het wordt ideologie gevangen in een dit-is-het-en-wij-weten-het houding.

Een zone van zin bestaat niet maar kan ontstaan en dan wordt de zin of de betekenis gecreëerd door wie aanwezig is en door wat er gebeurt.

Daarom hebben we er **een recept** van gemaakt.

En in de context van deze cyclus heb ik het nog eens herlezen en zo gaat dat met lezen en herlezen: je ontdekt altijd weer iets nieuws.

Je vindt het recept in je liedboek!

Een recept is nog geen garantie voor lekker eten... alle ingrediënten en toch mislukken of 3 ingrediënten samen en het werkt ...

MAAK TIJD EN RUIMTE

Hoe maak je brood ? (bloem + water + gist + zout +...tijd!)

Tijd is essentieel om iets te laten groeien, te laten rijpen.

Klinkt simpel maar is het niet.

Het is niet omdat de afspraak in je agenda staat dat je tijd maakt.

Het is niet omdat we een vraag stellen dat we luisteren.

Zoals er witruimte nodig is tussen woorden is er leegte en ruimte nodig opdat iets nieuws kan ontstaan. Zoals een zwangere vrouw in zichzelf ruimte vrij maakt ...

Ik weet niet hoe jullie dat doen, maar wij hebben thuis een 'heilige avond' en het is belangrijk dat we die zo benoemen.

Jullie doen het hier trouwens elke week: een kring maken rond een open ruimte opdat er ontmoeting zou kunnen zijn. (vgl. met foto op boekje)

LUISTER NAAR JE VERSTE VERLANGEN

'Het is verboden oud te worden' zegt rabbi Nachman. Heeft niets te maken met leeftijd, maar alles met onze capaciteit om te blijven verlangen.

Er staat verste, want soms moet je reiken, niet elk verlangen is wat we ervan verwachten. Soms kan het confronteren en uitdagen en haalt het ons uit onze comfortzone.

Maar hoe kan ik jou ontmoeten als ik niet durf luisteren naar mijn eigen verlangen ?

NODIG MENSEN UIT

Elk (werk)woord telt: actief.

In de joodse traditie is de sabbat maar volwaardig als er een gast is een invité.

Niet louter onder ons...maar er zijn anderen nodig om het verschil binnen te brengen.

Denk aan de ongenode gast van Kevin vorige week...

Gastvrij zijn is iemand onthalen waarvan je de ideeën en acties niet kan voorzien.

Ook in een realtie is dat zo en in een gemeenschap. Zodra we tot mekaars meubliair gaan behoren, dommelen we in ...

ZORG VOOR WRIJVING

Er staat bewust niet 'dialogoog'!

Als je je handen tegen elkaar wrijft, ontstaat er warmte en energie.

Ouaknin, de schrijver van 'het beroemde boek' dat binnenkort verschijnt zegt dat je in elke ontmoeting iets moet binnen brengen dat transcendent is en dus overstijgt:

'je moet over de Tora spreken'... dat is de functie van Bijbelverhalen: een woord, een gedachte binnen brengen die niet van mij of van jou komt.

Moet je dat letterlijk doen als je morgenvroeg op je werk verschijnt ?

Nee, maar hij bedoelt 'spreek in de geest van de Tora... zorg dat de geest zich opent'...

Dit soort samenzijn geeft perspectief:

GENIET VAN HET PERSPECTIEF

BEHOED WAT HEILIG IS

In de joodse traditie is de godsnaam heilig, onvertaalbaar en niet uit te spreken, dat betekent dat we God nooit mogen opsluiten in een ultieme of absolute waarheid. Behoeden is niet onder een stolp zetten, maar het anders zijn van mensen en God altijd ruimte geven.

EN

Is hetzelfde maar anders gezegd.

Een oproep om niet in polariteiten te denken. Geen of-of verhaal, maar een en-en. Het leven is gelaagd, zoals de bladerdeeg van een millefeuille.

Aandacht voor de vele nuanceringen die het leven zo rijk maken, een ode aan de verscheidenheid.

KEEP THE CHANGE

Zin, betekenis is nooit een sens-unique.

Traditie is geen vaststaand gegeven en de dag dat jullie denken, we hebben met de Lier de beste formule gevonden, of dat jullie zeggen, zo doen we het al altijd, dan moeten je voelsprietten rechttop gaan staan.

Geen verandering om te veranderen, maar een alert-zijn om patronen en systemen nooit heilig te verklaren...

Sofie Verscheure

De Lier, 25 september 2016